

det her drejer sig om, er at fuldbyrde Genforeningen med Sønderjylland. Den er jo statsretlig fuldbyrdet gennem Indlemmelsen, men den er ikke politisk fuldbyrdet, saa længe ikke det Grundlovsforslag er vedtaget, der giver Sønderjyderne Ret og Plads indenfor vort politiske Liv. Det bør da være en Pligt for enhver stemmeberettiget dansk Mand og Kvinde at møde frem og give dette Forslag deres Stemme. Hvis det ikke skulde opnaa de 45 pCt. af samtlige Vælgere, som er foreskrevet i Grundloven, vilde det betyde, at Sønderjyderne ikke foreløbig kom til at deltage i vort politiske Liv, men at der vilde staa en lang og besværlig Vandring tilbage, inden dette kunde ske. Og det er en Nødvendighed, at Sønderjyderne saa snart som muligt kommer til at deltage i det politiske Liv sammen med os andre. Der foreligger nemlig endnu meget betydelige Lovgivningsopgaver paa det sønderjydske Lovgivningsomraade, alt er ingenlunde udtømt selv med den lange Række Love, der blev vedtaget i forrige Samling. Der foreligger endnu vigtige Lovgivningsopgaver, hvor vi absolut maa have de sønderjydske Repræsentanters Medarbejde. Jeg kan heller ikke tro andet, end at ved den Afstemning, hvor det gælder for det danske Folk og for hver enkelt Vælger at sige sit Ja til Genforeningen og Sønderjydernes politiske Indlemmelse i Danmark, vil Vælgernes møde frem og gøre det med Glæde og saa talrigt som aldrig før. Det er en Ærressag for vort Land, at det Stemmetal, der bliver afgivet her, bliver saa stort, som det paa nogen Maade kan blive.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Dalsgaard: Ved de tidligere Forhandlinger her i Tinget om det foreliggende Grundlovsforslag — som for øvrigt ogsaa ved de afgørende Forhandlinger her om den gældende Grundlov og ved saa mange andre Lejligheder — var afdøde Landstingsmand Jørgen Pedersen Venstrepartiets udmærkede Ordfører. Herefter maa vi desværre undvære dette saa højt ansete og saa uerstattelige Medlems Ordførerskab. For Realiteten i den foreliggende Sag er det imidlertid uden Betydning, hvem der ved denne Lejlighed fører Ordet for vort Parti, thi Grundlovsforslagets Realitet blev jo fastslaaet i forrige Rigsdagsamling, og Forslaget maa nu tages i den Skikkelse, hvori det foreligger, ellers falder det jo bort. Under disse Omstændigheder finder jeg ingen Anledning til at

komme ind hverken paa Sagens Forhistorie eller Forslagets Indhold. Begge Dele er ogsaa tilstrækkelig bekendte. Jeg skal kun endnu en Gang minde om, at Aarsagen til, at vi nu fra alle Sider kunde gaa med til at optage Forhandlingen om en ny Grundlov, var den saa glædelige Omstændighed, at vi nu fik de sønderjydske Landsdele tilbage. Vi maatte da nødvendigvis have vor Grundlov indrettet saaledes, at den gav Plads ogsaa for Sønderjydernes Deltagelse i Lovgivningsarbejdet. Dette ønskedes sikkert fra alle Sider. Men da dette var Anledningen til, at man optog Spørgsmaalet om en Grundlovsforandring, og da den bestaaende Grundlov for ganske faa Aar siden var vedtaget under fuld Tilslutning fra alle Sider, har vort Parti hele Tiden fundet, at Ændringerne ved denne Lejlighed burde indskrænkes til, hvad der var nødvendigt for at skaffe Sønderjyderne fuld Ligeret med andre danske Statsborgere, og til, hvad man i øvrigt fra alle Sider kunde enes om. Vi fandt det uheldigt og urigtigt ved denne Lejlighed at faa rejst en stor Grundlovs-kamp. Denne vor Stilling blev her i Tinget fra først af aabent og klart angivet af Jørgen Pedersen, og den har vi fastholdt siden. Og dette Standpunkt blev fuldt godkendt af Vælgernes store Flertal ved de siden Foraaet afholdte Folketings- og Landstingsvalg.

I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at anbefale Grundlovsforslaget til hurtig Vedtagelse i uforandret Skikkelse, og jeg vil slutte med at udtale Haabet om, at Forslaget derefter maa blive vedtaget med tilstrækkelig Majoritet ved den følgende Folkeafstemning. Det modsatte vilde, synes jeg, være meget uheldigt for alle Parter. Men jeg kan heller ikke godt tænke mig Muligheden af, at Forslaget skulde falde ved Folkeafstemningen. Det er jo, som den højtærede Statsminister nu nylig bemærkede, Genforeningens endelige Fuldbyrdelse, der stemmes om ved denne Lejlighed, og jeg maa gaa ud fra, at alle gerne vil være medvirkende ved denne Sags endelige Ordning.

Med disse Ord anbefaler jeg Forslaget til Vedtagelse.

Steincke: Da vi i forrige Rigsdagsamling havde dette Grundlovsforslag til Behandling her i Tinget, gjorde vi fra vor Side et sidste Forsøg paa at opnaa Enighed om den nye Grundlov, saaledes at alle